

... این مجموعه به جز سپرده‌های بلندمدت بانکی، سرمایه‌گذاری‌های دیگری هم داشته‌است. شرکت‌های دارویی سازمان بسیار خوب عمل می‌کنند اما آن سهمی که بابت سرمایه‌گذار به عنوان منابع سازمان پرداخت می‌شود، واقعا کم است و نمی‌توان روی آن حساب چندانی کرد.

صندوق‌هایی هم داریم که از نظر دارایی‌های سرمایه‌ای وضعیتی بدتر از تأمین اجتماعی داشته باشند؟

بله، صندوق بازنشستگی کشوری اوضاعش بیار نامناسب و متکی به کمک‌های مستقیم دولت مندرج در لایحه بودجه است.

در زیر مجموعه صندوق‌های بازنشستگی فعالیت اقتصادی هم انجام می‌شود. آیا می‌توان گفت تورم با تأثیر بر بازدهی این مجموعه‌ها می‌تواند به صورت غیرمستقیم در آمد صندوق‌های بازنشستگی را کاهش دهد؟

تورم روی درآمد این واحدها اثر دارد. تورم همچنین روی هزینه‌های تولید نیز تأثیری مستقیم دارد. بنگاه‌های زیرمجموعه صندوق بازنشستگی بنگاه‌های بازرگانی و تولیدی هستند. هنگامی که هزینه‌های تولید افزایش یابد و نرخ ارز تغییر کند، تأمین ماده اولیه گران‌تر تمام می‌شود و هزینه‌های تولید بالا می‌رود، در نتیجه قطعاً حاشیه سود این مجموعه‌ها نیز کم می‌شود. زمانی که سودشان نیز تغییر کند، سهم سرمایه‌گذاری بنگاه‌های مالی و تجاری نیز قطعاً کمتر و این یعنی از منابع درآمدی سازمان کاسته می‌شود. اما من معتمد آن سهم بسیار کم است.

با چه راهکاری می‌توان اثر تورم روی صندوق‌های بازنشستگی را به حداقل رساند؟

تأثیراتی که اقتصاد کلان روی صندوق‌ها می‌گذارد، بسیار عظیم است. به نظر من، راهبردی وجود ندارد؛ جز اینکه فضای اقتصاد کلان بهتر شود. وقتی بیکاری وجود دارد، برخی سیاست‌های حمایتی مانند جوانی جمعیت، فرزندآوری و غیره بار مالی روی صندوق خواهد داشت. این مسأله گریزناپذیر است و برای آن نیز راه چاره‌ای وجود ندارد، جز اینکه تورم کنترل شود؛ زیرا در حال حاضر ما در حالت رکود تورمی هستیم.

برخی معتقدند باید جاهایی سرمایه‌گذاری شود که منابع حاصله آن دلاری باشد تا از تکانه‌های تورم مصون بمانند. آیا می‌تواند این کار را انجام داد؟

ما برای دستیابی به این هدف باید در سیاست خارجی، دیپلماسی اقتصادی داشته باشیم. باید صندوق‌های مرتبط با کارهای بازرگانی و صادرات محصولات قابل رقابت تولید و با بنگاه‌های خارجی رقابت کنند. ما باید محصولاتی تولید کنیم که از نظر قیمت و کیفیت قابل رقابت باشند و استراتژی مناسب نیز داشته باشیم.

سهم بزرگترین سازمان بیمه‌گر کشور از اشتغال ملی

از هر ۱۰ شاغل ایرانی، ۶ نفر بیمه شده تأمین اجتماعی هستند

بیمه‌شدگان شاغل سازمان تأمین اجتماعی تنها بخشی از بیمه‌شده‌های اصلی را شامل می‌شوند. در واقع مجموع بیش از ۱۵ میلیون نفر بیمه‌شده سازمان تأمین اجتماعی را بیمه‌شدگان اصلی، تبعی، شاغل و غیر شاغل تشکیل می‌دهند. گفتنی است بیمه‌شدگان در این راستا با طبق تعریف شاغل و انواع بیمه‌شدگان اصلی سازمان تأمین اجتماعی، بیمه‌شده اجباری، برخی از بیمه‌شدگان خاص «شامل بافندگان، رانندگان، کارگران ساختمانی، باربران، خادمان مساجد و کارفرمایان صنفی»، برخی از بیمه‌شدگان حرف و مشاغل آزاد «حرف و مشاغل آزاد، مربیان مهدهای کودک تحت پوشش سازمان بهزیستی» و همچنین تعدادی از بیمه‌شدگان توافقی «اعضای صندوق نظام پزشکی، اعضای صندوق نظام دامپزشکی، اعضای صندوق نظام پزشکی و آسیا و معلمان حق التدریس» بیمه‌شدگان شاغل در سازمان تأمین اجتماعی را شامل می‌شوند.

رشد بیمه‌شدگان شاغل تأمین اجتماعی

با توجه به نتایج طرح آمارگیری نیروی کار در پاییز سال گذشته، تعداد شاغلان در قالب جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر، ۲۳ میلیون و ۵۳۵ هزار نفر اعلام شده که از تعداد، سهم بیمه‌شده شاغل از شاغلان کل کشور حدود ۶۰٫۸ درصد است که نسبت به مدت مشابه سال قبل تر (۱۳۹۹) نیز افزایش ۱٫۶۷ درصدی را ثبت کرده است. در بخش دیگری از این گزارش آمده است که از مجموع بیمه‌شدگان سازمان تأمین اجتماعی در ۹ ماهه ابتدایی سال ۱۴۰۰ حدود ۳۹٫۹ درصد بیمه‌شده اصلی و ۶۰٫۱ درصد بیمه‌شده تبعی را تشکیل می‌دهند که حدود ۸۸٫۹ درصد این افراد تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی بیمه‌شده شاغل هستند.

گفتنی است در این میان بیمه‌شدگان اجباری با آمار ۱۰ میلیون و ۴۳۹ هزار و ۳۰۸ نفر، بافندگان ۲۵۳ هزار و ۷۶۲ نفر، رانندگان با ۸۶۷ هزار و ۷۴۶ نفر، کارگران ساختمانی با ۷۸۱ هزار و ۴۵۸ نفر، باربران با ۴۰ هزار و ۹۵۵ نفر، خادمین مساجد با ۲۷ هزار و ۱۶۲ نفر، کارفرمایان صنفی با ۱۶۳ هزار و ۲۷ نفر، حرف و مشاغل آزاد با ۱۱۱ هزار و ۱۴۲ نفر، مربیان مهدهای کودک نیز یک هزار و ۲۲۰ نفر، اعضای صندوق نظام

پزشکی ۳ هزار و ۲۷۲ نفر، اعضای صندوق نظام دامپزشکی با هزار و ۵۳۷ نفر، اعضای نماینده بیمه ایران و آسیا با ۲ هزار و ۶۸۹ نفر و معلمان حق التدریس نیز ۲ هزار و ۲۸۵ نفر در ۹ ماهه سال ۱۴۰۰ به ثبت رسیده است.

رشد بیمه‌شدگان تأمین اجتماعی در سال ۱۴۰۰

بر اساس این آمارها تعداد بیمه‌شدگان شاغل سازمان تأمین اجتماعی در ۹ ماهه سال گذشته (۱۴۰۰) نیز ۱۳ میلیون و ۳۹۵ و ۵۶۳ بود که این آمار در سال ۱۳۹۹ نیز ۱۲ میلیون و ۹۶۴ هزار و ۸۳۲ نفر اعلام شد. همچنین جدیدترین آمار بیمه‌شدگان شاغل سازمان تأمین اجتماعی در ۹ ماهه سال ۱۴۰۰ نشان می‌دهد که بیمه‌شدگان اجباری با ۷۷٫۹۳ درصد، رانندگان با ۶٫۴۸ درصد، حرف و مشاغل آزاد با ۶۰٫۶ درصد و کارگران ساختمانی با ۵٫۸۳ درصد به ترتیب بیشترین سهم را در بین بیمه‌شدگان شاغل در اختیار دارند. آمار بیمه‌شدگان شاغل سازمان تأمین اجتماعی در ۹ ماهه سال ۱۴۰۰ نیز نشان می‌دهد این تعداد نسبت به سال ۱۳۹۷ افزایش داشته و این افزایش در گروه حرف و مشاغل آزاد شاغل و کارفرمایان صنفی بیشترین

نمود را داراست. گفتنی است تغییرات مربوط به بیمه‌شدگان شاغل تأمین اجتماعی در سال گذشته نسبت به سال ۱۳۹۷ حاکی از این است که این آمار در بین کارگران ساختمانی، اعضای صندوق دامپزشکی، رانندگان، باربران، خادمین مسجد، بافندگان، مربیان مهدهای کودک و معلمان حق التدریس با کاهش همراه بوده است.

روند صعودی بیمه‌شدگان شاغل در ۳ سال گذشته

بر اساس داده‌های آماری مرتبط با حوزه بیمه‌شدگان شاغل سازمان تأمین اجتماعی و تحولات سهم این بخش از جمعیت شاغل کشور طی سال‌های ۱۳۹۷ تا ۹ ماهه سال ۱۴۰۰ تعداد بیمه‌شدگان شاغل در سازمان تأمین اجتماعی روند صعودی را به ثبت رسانده، به گونه‌ای که آمار بیش از ۱۳ میلیون نفری آنها در سال ۱۳۹۷ به حدود ۱۴ میلیون نفر و به طور دقیق به رقم ۱۳ میلیون و ۳۹۵ هزار و ۵۶۳ نفر رسیده است.

هدفگذاری دقیق در رشد بیمه‌شدگان تأمین اجتماعی

سازمان تأمین اجتماعی به عنوان بزرگترین نهاد

در شغل‌هایی که زمینه خطرات و حوادث ناشی از کار در آنها بیشتر است از دیگر دلایل شکل‌گیری حوادث کار است. کاهش حوادث شغلی که در بسیاری از موارد منجر به فوت، ایجاد آسیب‌های قطع عضو یا ضایعه نخاعی شده و نیروی کار را برای همیشه از انجام کارهای مرتبط با شغل خود باز می‌دارد، نیازمند ایجاد بسترهای لازم و صرف هزینه آموزشی، بازدارندگی، نظارتی و تجهیز کارگاه‌ها به سیستم‌ها و تجهیزات حفاظت فنی برای شاغلان در کارگاه‌ها است که البته در صورت هدفگذاری و برنامه‌ریزی اجرای قانون کار و برقراری شرایط ایمنی در کارگاه و کمبود ارائه آموزش‌های لازم ایمنی به کارفرما و کارگر و همچنین کمبود لوازم ایمنی و حفاظت فنی در کارگاه؛ بخصوص

ارتباط با زنان اتفاق افتاده است. بر همین اساس در سال ۱۴۰۰ تعداد ۸ هزار و ۹۳۱ نفر از افراد شاغل دچار حوادث ناشی از کار شدند که از این تعداد ۸ هزار و ۶۳۴ نفر را مردان و ۲۹۷ نفر را زنان تشکیل داده‌اند. بر اساس نظرات کارشناسان حوزه کار و ایمنی، حوادث کار در درجه اول محصول عدم ایجاد شرایط ایمن در محیط کار برای نیروی کار است. در کارگاه‌ها است. البته متغیرهایی مانند عدم اجرای قانون کار، نبود بازرسی‌های لازم در حوزه نظارت بر اجرای قانون کار و برقراری شرایط ایمنی در کارگاه و کمبود ارائه آموزش‌های لازم ایمنی به کارفرما و کارگر و همچنین کمبود لوازم ایمنی و حفاظت فنی در کارگاه؛ بخصوص

روند کاهش آسیب‌های شغلی در تهران

نتایج گزارش وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در خصوص حوادث ناشی از کار و آسیب‌های منجر به فوت و غیر فوت در استان تهران نشان می‌دهد مجموع تعداد حوادث ناشی از کار در طول سال‌های ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۰ در استان تهران روند کاهش قابل ملاحظه‌ای را به ثبت رسانده است.

و ۱۳۷ مورد نیز در سال گذشته ثبت شده که کاهش ۹۲۲ موردی را در طول سه سال اخیر نشان می‌دهد. استان تهران علاوه بر اینکه از نظر جمعیتی بالاترین سهم جمعیتی کشور را در اختیار دارد، طبیعتاً بیشترین سهم شاغلان و کارگاه‌های فعال اقتصادی را در بخش‌های صنعتی و خدماتی دارا است که با استناد به این آمار، شاید میانگین بالای حوادث ناشی از کار در این استان نسبت به دیگر مناطق کشور عادی جلوه کند، اما روند کاهش ثبت شده در راستای حوادث ناشی از کار در استان تهران در سال‌های اخیر نیز نویدبخش ارتقاء ایمنی محیط کار در مرکز جمعیتی و صنعتی کشور است.

آمار مربوط به تعداد آسیب‌های شغلی سال ۱۴۰۰ در سطح استان‌های کشور نشان می‌دهد استان‌های تهران، اصفهان و خراسان رضوی به ترتیب با هزار و ۸۵۵، ۷۲۳ و ۶۰۰ نفر - حادثه بالاترین میزان آسیب‌های شغلی

بر این اساس در سال ۱۳۹۸ تعداد ۲ هزار و ۳۰۷ مورد حادثه شغلی در استان تهران به ثبت رسیده که این تعداد در سال بعد از آن (۱۳۹۹) با روند کاهشی به ۲ هزار و ۱۱۷ مورد و در سال ۱۴۰۰ نیز آمار حوادث ناشی از کار با سقوط چشمگیر به هزار و ۳۱۳ مورد رسیده است. همچنین بخش دیگری از داده‌های آماری حوزه حوادث کار حاکی از این است که در بخش مربوط به حوادث منجر به فوت تعداد ۲۴۸ مورد در سال ۱۳۹۸ در استان تهران گزارش شده که این آمار در سال‌های ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ به ترتیب به ۲۳۹ و ۱۷۹ مورد رسیده که روند نزولی قابل قبولی در راستای کاهش فوتی‌های حوادث کار است. گفتنی است در خصوص آمار غیر منجر به فوت حوادث شغلی نیز در سال‌های ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۰ در سطح کارگاه‌های فعال استان تهران، ۲ هزار و ۵۹۹ مورد در سال ۱۳۹۸، تعداد هزار و ۸۷۸ مورد در سال ۱۳۹۹ و تعداد هزار